

Nenávistné projevy, ať už v jakékoli formě, jsou nepochybně jedním z největších problémů týkajících se lidských práv. Nenávist se může projevovat vůči skupinám i jednotlivcům a velmi často mívá původ v různých předsudcích a stereotypech. Lidé nejsou často dostatečně informováni nebo jsou natolik ovlivněni okolím a médii, že u nich vzniká nenávist například vůči národnostním či etnickým menšinám. Dalšími důvody pro nenávistné projevy mohou být i barva pleti, pohlaví, genderová identita, sexuální orientace nebo náboženství. V dnešní době je obrovským problémem i šíření těchto nenávistných projevů na internetu, na což jsem se rozhodla ve své eseji zaměřit.

Internet a sociální sítě totiž dnes umožňují lidem spoustu věcí, které si dříve nikdo nedokázal ani představit. Od těch pozitivních, jako je snadná vzájemná komunikace po celém světě, až po ty negativní, mezi které patří již zmíněné nenávistné projevy, které se na této platformě mohou šířit rychlostí blesku.

Každý uživatel sociálních sítí a internetu obecně se určitě již někdy setkal s nějakým nenávistným projevem, ať už to byl přímo příspěvek propagující nenávist vůči určité skupině obyvatel, nebo třeba urážlivý komentář pod fotkou či právě nějakým příspěvkem. V prostředí českého internetu jsou velmi časté projevy rasismu a xenofobie, ale výjimkou nebývají ani projevy homofobie. Někteří uživatelé se nedrží zpátky a jejich nenávistné komentáře často hraničí až s fanatickými ideologiemi jako je například neonacismus. Podle mého názoru jsou v Česku nenávistnými projevy ohroženi především Romové. Dále se Češi velmi často urážlivě vyjadřují vůči muslimům a imigrantům. Vznikají pak i různé Facebookové skupiny, kde se sdružují lidé, kteří společně sdílí nenávist vůči různým menšinám. Skupiny těchto obyvatel jsou velmi často až příliš ovlivněny médii a různými dezinformacemi. Důvěřují všemu, co se v televizi nebo na internetu o různých sociálních skupinách dozví. Masmédia jsou pak často právě původem jejich nenávisti. Lidé se těchto urážek a podněcování k nenávisti na internetu dopouštějí především proto, že mají pocit, že se vždy schovají pod rouškou anonymity, nebo že za tyto věci nemohou být nikdy nijak potrestáni. Opak je však pravdou.

Všichni z nás máme v této oblasti internetové nenávisti také stejná práva na ochranu. Ačkoli to spousta lidí neví, nenávistné projevy na internetu jsou kvalifikovány jako trestné činy stejně jako nenávistné projevy v reálném životě. To znamená, že jedinec, který zveřejní nenávistný příspěvek nebo komentář, může být potrestán stejně jako kdyby tento jeho útok proběhl slovně

někde na veřejnosti. Někteří uživatelé sociálních sítí si myslí, že pokud na internetu vystupují pod falešným jménem, jejich identita se nedá žádným způsobem odhalit nebo dohledat, ale

v dnešním světě moderních technologií jsou na velkém omylu. Nikdy tedy nelze spoléhat na to, že na internetu si mohou dělat a psát to, co se mi zlíbí, a nečeká mě za to žádný postih.

Co se týče reakcí sociálních sítí na nenávistné projevy uživatelů, jsou podle mě tyto společnosti na dobré cestě a za posledních pár let určitě došlo ke zlepšení. Pokud já osobně na internetu vidím nějaký komentář nebo příspěvek, který je nějak nenávistně zaměřen (velmi často právě proti různým rasovým skupinám nebo lidem s různou sexuální orientací) a už je opravdu za hranou, tak jej nahlásím. Už několikrát se mi stalo, že mi poté přišlo upozornění, že tento příspěvek či komentář byl smazán, takže moje osobní zkušenost s přístupem sociálních sítí je dobrá. Zároveň si ale myslím, že je vždy co zlepšovat, protože v této problematice se rozhodně nelze spokojit s málem. Důkladné prověřování nahlašovaného obsahu je základem a lidé na patřičných místech by se k němu měli postavit opravdu velmi zodpovědně. Nenávistné internetové projevy by pak měly mizet co nejrychleji je to jen možné, nebo ideálně vůbec nevznikat.

V této oblasti je důležité i to, aby ostatní uživatelé nebyly lhostejní. Spousta lidí se totiž nenávistné projevy, ať už mířené přímo na jejich osobu, nebo na sociální skupinu, které jsou součástí, mohou velmi hluboce dotknout. Když takovéto projevy zajdou až příliš daleko, mohou u některých jedinců způsobovat psychické problémy. Výjimkou není ani to, že v některých těchto případech internetové nenávisti nebo přímo kyberšikany, dochází až k sebevraždám. Pokud tedy na internetu vidím něco, co uráží mě, mé okolí nebo právě nějakou ze sociálních skupin, měla bych se proti tomu jako zodpovědný uživatel postavit minimálně těmi pár kliknutími, kterými danou věc nahlásím. Alespoň takhle totiž mohu přispět proti dalšímu šíření nenávistných projevů na internetu a následkům, které mohou mít.